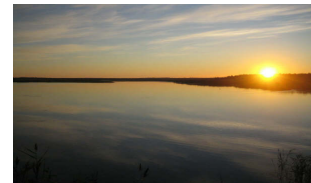

Keskustanuorten Eräkerho ry.

Keskustataustainen itsenäinen eräyhdistys
Perustettu 7.9.2005

Puheenjohtaja Heikki Hankila
Sihteeri Jaska Salonen

Ensimmäinen riistalaukaus

Olisiko se ollut vuosi 1988, kun ensimmäisen kerran sain haulikon käteeni, 16 –kaliiperisen Valmet Tähdän, joka toki oli 1 – piippuinen. Sillä sitten kokeiltiin milloin muovikanisteriin, milloin maalipurkkiin ja tietysti oli aina tuki mukana. Joko se oli lähipuu tai sitten joku risukyhäelmä, jonka tuki oli lähinnä henkisellä tasolla, ikään kuin aittamassa rekyylipelkoon.

Tämä valmetti oli sitten erityinen vehje, siitä oli tukkikin sahattu sopivan mittaiseksi, että se niin pienelle mossikalle ylipäättään yletti olkapäähän ja liipasimelle samaan aikaan, mutta tähtäimet siinä oli hyvät. Keulilla sellainen 4mm haulia muistuttava etujyvä ja takana kunnan hahlotähtäin. Muutenkin ase oli kevyt ja miellyttävä ampua. Sillä sitä oli sitten harjoiteltu, milloin luvatta ja milloin salaa.

Ensimmäinen saalis oli tietysti telkkä. Pojannulikka laitettiin vain saareen odottamaan ja neuvottiin linnun uintisuunta ja mistä se paikalle tulee ja mitä pitää tehdä. Sopiva koivunhaarukin katsottiin, että tuki on aseelle varmasti hyvä. Näin jälkepäin olen monesti ajatellu, että olikohan sitä kauankin opetettu sitä telkkää, jotta ensikaste olisi täydellinen. Sieltä se ui isännän venettä edellä karkuun rantaviivaa pitkin, aivan kuten oli kerrottu noin 15 metrin päähän. Se oli jotakuinkin niin täydellistä, kuin vain voi. Laukaus osui hyvin, ja teki tehtävänsä ja nuorta miestä keuhuttiin oikein olan takaa. Sitten telkkä vielä opetuksen omaisesti nyljettiin ja siitä äiti laittoi kotona herkullista ruokaa muusin ja puolukkahillon kera. ja lautasen äärellä poika kertoi ylpeänä suorituksestaan muiden kuunnellessa asiaan kuuluvalla hartaudella.

Samainen Valmetti olikin sitten monessa mukana. Se oli suojasään jänisjahdissa oiva peli, ja koska siinä ei ollut kuin yksi piippu, laukausten jälki oli erittäin tarkkaa. Nykyaikana kun o kaikki pumppu- ja muut puoliautomaattipelit, sitä on tullut monesti ajatelleeksi, kuinka varmaa työtä silloin tulikaan tehtyä. Toisaalta, silloin metsästyspäiviäkin kertyi huomattavasti enemmän ja riistan perässä hypättiin, jos nyt ei aina, niin silloinkin suunniteltiin. Olisiko sitten riistaakin ollut enemmän, tiedä häntä?

Niin se vaan on, että kun omalle jälkipolvelle voisi joskus yhtä oikeaoppisen ja harkitun ja suunnitellun ensikasteen metsästyksen antaa kuin itse sai. Ja silloin telkkääkin vielä arvostettiin riistalintuna...

Bucephala Osuma